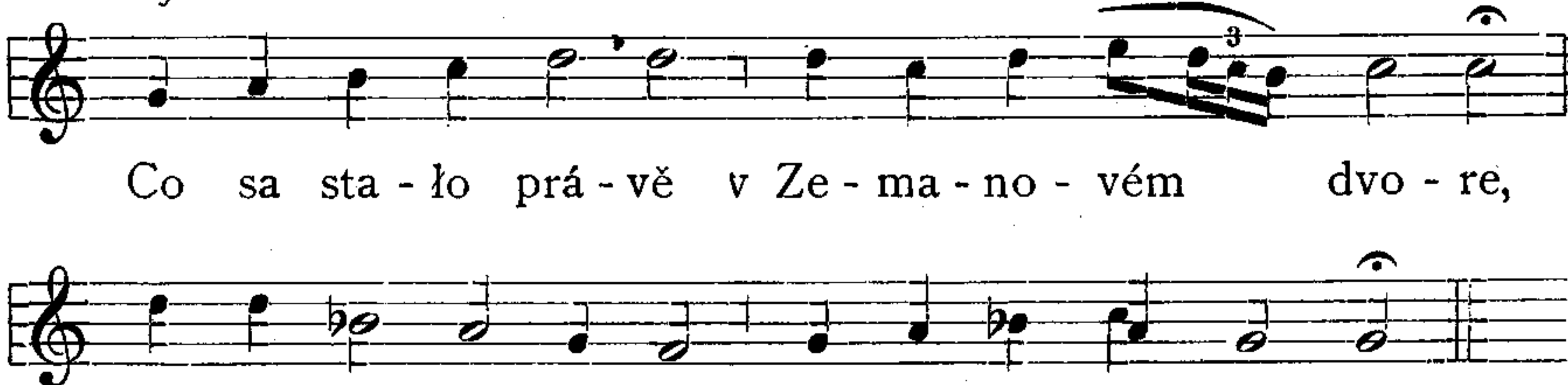

Svatební.

Z Velké.

Živěji.

Co sa sta - lo prá - vě v Ze - ma - no - vém dvo - re,

vy - ro - steř roz - ma - rýn vý - še o - kén ho - re.

Co sa stało právě
v Zemanovém dvore,
vyrostel rozmarýn
výše okén hore.

Néni to rozmarýn
v zahradě saděný,
lež je to syneček
doma vychovaný.

Co sa stało právě
v tem Āorkovém dvore,
vyrostla fijała
výše okén hore.

Néni to fijała
v zahradě saděná,
lež je to Kačenka
doma vychovaná.

V tem Āorkovém dvori
borověnka stójí,
ten synek Zemanů
vyřat sa ju strójí.

Do tu borověnku
by sa strójiř vyřat,
nájprv si ju mosí
od rodičů pýtat.

Já sem si ju pýtal,
oni ně ju dali,
řak sa ti, Janičku,
nevyzhováraři *).

Děkuju ti. miřý,
za tvoje chodění,
ja že's nám uřlapal
chodník prede dvermi.

Ne tak prede dvermi
jak na dořu dvorem,
řak sa ně, můj miřý,
dobře chodí po něm.

A já tobě, miřá,
za tvoju dobrotu,
že's ně otvírała
každůnkú sobotu.

Každůnkú sobotu,
sedumkrát za týdeň,
možeř miřá věděř,
že je to každý deň.

*) nevymlouvali.